

de seksuele kracht
of de
gevleugelde draak

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel:
LA FORCE SEXUELLE OU LE DRAGON AILÉ
Edition originale: ISBN 2-85566-186-2

Drukkerij Wilco - Amersfoort
3e herziene druk

© 2015 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen. Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-90-76916-38-5

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de seksuele kracht
of de
gevleugelde draak

Izvor reeks - 205

P R O S V E T A

INHOUD

Hoofdstuk	pag.
I De gevleugelde draak	9
II Liefde en seksualiteit	15
III De seksuele kracht, eerste voorwaarde voor het leven op aarde	47
IV Over het genot	
I. Zoek niet het genot, het zal u verarmen	57
II. Hoe het genot door het werk te vervangen	64
V. De gevaren van het tantrisme	79
VI Bemin zonder wederliefde te verwachten	87
VII De liefde manifesteert zich overal in het universum	97
VIII Spirituele liefde, een betere manier om zich te voeden	107
IX Een transformator van de seksuele energie: het hoge ideaal	119
X Ontsluit voor de liefde een weg naar boven	131

Beste lezer(es), je zult bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als je bedenkt dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

DE GEVLEUGELDE DRAAK

In de sprookjes en verhalen van alle volkstradities treft men het beeld van de slang of van de draak aan. De symboliek is in alle culturen ongeveer dezelfde. Ontelbare sprookjes handelen overeen draak die een mooie, onschuldige en zuivere prinses heeft ontvoerd en gevangen houdt in een kasteel. De arme prinses weent, kwijnt weg en smeekt de Hemel haar een redder te zenden. Maar een voor een worden de ridders die haar komen bevrijden, verslonden door de draak die zich meester maakt van hun rijkdommen en ze opstapelt in de kelders van het kasteel. Maar op zekere dag komt er een ridder, een edele prins die mooier en zuiverder is dan de anderen en aan wie een tovenares het geheim heeft onthuld om de draak te overwinnen: waaruit zijn zwakte bestaat, op welk ogenblik en op welke manier men hem kan vastbinden of kwetsen... En zo zie je hoe die bevoorrechte prins, goedgewapend en op de hoogte, de overwinning behaalt: hij slaagt erin de prinses te bevrijden en hoe teder omhelzen zij

elkaar! Alle schatten die sedert eeuwen opgestapeld lagen in het kasteel, behoren plotseling toe aan die ridder, aan die mooie prins die zegevierend uit de strijd is gekomen dankzij zijn kennis en zijn zuiverheid. Daarna bestijgen beiden de draak, die bestuurd wordt door de prins, zij vliegen de ruimte in en reizen de wereld rond.

In het algemeen denkt men dat deze verhalen bestemd zijn voor kinderen, maar in werkelijkheid zijn het inwijdingsverhalen en om hun betekenis te kunnen verklaren moet men de wetenschap van de symbolen kennen. De draak is niets anders dan de seksuele kracht. Het kasteel is het lichaam van de mens. In dat kasteel zucht de prinses: zij is de ziel die gevangen gehouden wordt door een slecht beheerste seksuele kracht. De ridder is het ego, de geest van de mens en de wapens die hij gebruikt om de draak te overwinnen, zijn de middelen waarover de geest beschikt: de wil en de kennis om die kracht te beheersen en te benutten. Als de draak eenmaal overmeesterd is, wordt hij de dienaar van de mens, het rijdier waarmee deze door de ruimte reist. Want de draak heeft vleugels. Als hij voorgesteld wordt met een slangenstaart – het symbool van de onderaardse krachten – dan bezit hij ook vleugels. Ja, het is klaar en duidelijk, dit is de eeuwige taal van de symbolen.

Een andere versie van dit avontuur vindt men in de geschiedenis van Theseus die dankzij de draad van Ariadne zijn weg vond door het labrynt, de Minotaurus doodde en de uitgang ontdekte.

De Minotaurus is een andere voorstelling van de seksuele kracht, de sterke en vruchtbare stier, dus de lagere natuur die men aan het werk moet zetten om als de os het land te bewerken. Het labyrint heeft dezelfde betekenis als het kasteel: het is het fysieke lichaam en Ariadne stelt de hogere ziel voor, die de mens naar de overwinning leidt.

In de joodse en christelijke overleveringen wordt de draak gelijkgesteld met de duivel en naar men zegt, ruikt de duivel naar zwavel. In de natuur zijn alle brandbare producten zoals benzine, petroleum en buskruit, alle gasmengsels die vlammen en ontplofingen veroorzaken, gelijk aan de draak die vuur spuwt. Die draak bestaat ook in de mens en kan vergeleken worden met een brandstof. Indien de mens deze brandstof weet te gebruiken, wordt hij naar de hoogten gestuwd, maar als hij haar niet kan benutten omdat hij onwetend, slordig of zwak is, zal hij zich verbranden, tot as herleid worden of zich in de afgrond storten.

II

LIEFDE EN SEKSUALITEIT

I

Iemand vraagt: *‘Meester, wilt u ons het verschil uitleggen tussen de liefde en de seksualiteit en hoe men de seksualiteit kan gebruiken in het spirituele leven?’* Dat is een zeer interessante vraag die ons brengt bij een van de belangrijkste dingen in het leven. Ja, want dit gaat iedereen aan: jong en oud...

Ik zal niet beweren dat ik zodanig onderlegd ben om alle vragen te beantwoorden, die door dit probleem gesteld worden. Wat bij mij een beetje bijzonder is, is een bepaald gezichtspunt waarmee ik de zaken graag bekijk en ik heb heel mijn leven besteed aan het verwerven van dat gezichtspunt. Sta me dus toe daarover eerst enkele woorden te zeggen, opdat u me niet al dadelijk zou beginnen te kritiseren met de woorden: ‘Oh la la! Ik heb boeken over de liefde en de seksualiteit gelezen, waarin men veel meer dingen openbaarde. Wat is die leraar toch onwetend!’ Goed, ik ben onwetend, waarom niet?

Maar degenen die deze boeken hebben geschreven, bezaten mijn gezichtspunt niet en dus hebben zij deze kwestie niet begrepen zoals ik haar begrijp. Als u wilt, kunt u zich op de hoogte stellen door alles te lezen wat de psychoanalytici en de dokters over de seksualiteit hebben geschreven, maar ik wil u leiden naar een ander standpunt dat tot op heden bijna niet onderkend is.

Wat is dat standpunt? Ik schep er wel eens genoeg in het te illustreren met een verhaaltje. Een professor met diploma's van drie of vier universiteiten zit te werken in zijn laboratorium waar hij allerhande onderzoek en proefnemingen doet. Maar zijn zoontje van twaalf jaar die in de tuin speelt, is in een boom geklommen en roept van daarboven: 'Papa, ik zie oom Jan en tante Marie aankomen...' Vader ziet niets en vraagt aan het kind: 'Hoever zijn ze nog? En wat hebben ze bij zich?' En het kind geeft hem alle inlichtingen. Ondanks al zijn wetenschap ziet de vader dus niets terwijl het kind, dat klein en onwetend is, in staat is om zeer ver te zien, eenvoudigweg omdat zijn gezichtspunt verschillend is: hij is zeer hoog geklommen terwijl vader beneden is gebleven. Natuurlijk is dit slechts een beeld, maar het laat u begrijpen dat, hoewel het nuttig is verstandelijke kennis en vermogens te bezitten, het gezichtspunt nog veel belangrijker is. Naargelang men het heelal bekijkt vanuit het oogpunt van de aarde of vanuit dat van de zon, krijgt men totaal verschillende resultaten. Iedereen zegt: 'De zon gaat op, de zon gaat onder...' Ja dat is waar, maar

het is ook onwaar. Het is waar vanuit het standpunt van de aarde; vanuit geocentrisch standpunt heb je gelijk. Maar vanuit heliocentrisch standpunt, gezien vanaf de zon, is het verkeerd. Alle mensen bekijken het leven vanuit het standpunt van de aarde en vanzelfsprekend hebben zij gelijk vanuit dat standpunt. Zij zeggen: 'Men moet toch eten, geld verdienen, plezier beleven...' Als ze zich echter op het standpunt van de zon zouden plaatsen, dat wil zeggen op het goddelijke, spirituele standpunt, zouden zij de zaken anders bekijken. En ik bezit dat gezichtspunt dat mij toelaat u de liefde en de seksualiteit op een heel andere manier voor te stellen.

Op het eerste gezicht lijkt het moeilijk de seksualiteit te scheiden van de liefde. Alles komt van God en alles wat zich door de mens uitdrukt als energie, is in oorsprong een goddelijke energie; maar deze energie brengt verschillende gevolgen teweeg, afhankelijk van de geleider waardoor zij zich openbaart. Men kan haar vergelijken met de elektriciteit. De elektriciteit is een energie waarvan men de aard niet kent, maar wanneer zij door een lamp gaat, wordt zij licht, hoewel zijzelf geen licht is. Wanneer zij door een kooktoestel gaat, wordt ze warmte; wanneer ze door een magneet gaat, wordt ze magnetisme; wanneer ze door een ventilator gaat, wordt ze beweging. Op dezelfde wijze bestaat er een oorspronkelijke kosmische kracht die een of andere vorm aanneemt, afhankelijk van het orgaan van de mens waardoor zij zich uit. Via de hersenen wordt zij intelligentie, verstand; langs de

zonnevlecht of het haracentrum wordt zij gewaarwording en gevoel; als zij door het spierstelsel gaat, wordt zij beweging en als zij tenslotte door de geslachtsorganen gaat, wordt zij aantrekking voor het andere geslacht. Maar het is altijd dezelfde energie.

De seksuele kracht komt dus van zeer hoog, maar als ze door de geslachtsorganen gaat, veroorzaakt zij gewaarwordingen, een prikkeling, een verlangen tot toenadering en het is best mogelijk dat er geen greintje liefde schuilt in die uitingen. Dat is het geval bij de dieren. Op sommige tijdstippen van het jaar paren ze, maar doen ze dat uit liefde? Dikwijls verscheuren ze elkaar en bij sommige insecten, zoals de bidsprinkhaan of bepaalde spinnen, eet het vrouwtje het mannetje op. Is dat liefde? Nee, het is pure seksualiteit. Liefde begint wanneer deze energie andere centra raakt in de mens: het hart, het verstand, de ziel en de geest. Op dat ogenblik wordt die aantrekkingskracht, dat verlangen om iemand te benaderen, geïnspireerd en verlicht door mooie gedachten, edele gevoelens en een zin voor het schone. Men streeft niet alleen meer naar een zuiver hebzuchtige bevrediging, waarbij hoegenaamd geen rekening wordt gehouden met de partner.

Liefde is seksualiteit als u wilt, maar verruimd, verlicht, getransformeerd. De liefde bezit zoveel graden en verschijningsvormen dat men ze zelfs niet kan opnoemen en rangschikken. Het gebeurt bijvoorbeeld dat een man van een mooie jonge vrouw houdt, maar zonder dat hij zich bijzonder lichamelijk tot haar aangetrokken voelt: hij wil haar vooral gelukkig zien,

in goede gezondheid, verstandig, rijk en met een goede plaats in de samenleving, enzovoort. Hoe is dat te verklaren? Het is niet uitsluitend seksualiteit maar vooral liefde en dus is het een hogere graad. En toch moet er een beetje seksualiteit bij die liefde betrokken zijn, want als dat niet het geval is, vraagt men zich af: waarom heeft die man zich niet aan een andere persoon gehecht, aan een oude en lelijke vrouw, of aan een andere man? Ja, als men het ontleedt, zal men toch een zwakke graad van seksualiteit ontdekken. De seksualiteit... de liefde... het is dus alleen maar een kwestie van graden. Wanneer u niet meer alleen stilstaat bij enkele grove gewaarwordingen, maar wanneer u voelt dat de hogere graden van die kosmische kracht u overspoelen, is er sprake van liefde en dan treedt u in verbinding met hemelse gebieden. Maar hoeveel mensen verlaten elkaar, of beginnen zelfs te vechten zodra hun wellust voldaan is! Het komt er voor hen alleen op aan zich te ontladen, zich te bevrijden van een spanning. Als die energie zich na verloop van tijd opnieuw in hen ophoopt, worden zij weer een en al glimlach en tederheid met als enig doel hun dierlijke verlangens opnieuw te bevredigen. Wat voor liefde is dat?

Men heeft behoeften en verlangens en dat is normaal, vooral wanneer men jong is. De natuur die alles voorziet, heeft dit noodzakelijk gevonden voor de voortplanting van de soort. Indien man en vrouw koud zouden blijven tegenover elkaar, als zij zich zouden ontdoen van die impulsen en natuurdriften, zou het

gedaan zijn met de mensheid. De natuur drijft de schepselen ertoe elkaar lichamelijk te benaderen, maar liefde is iets anders. Men mag zeggen dat de seksualiteit een puur egocentrische neiging is, die de mens ertoe aanzet alleen zijn genot te zoeken. Deze drang kan hem tot de grootste wreedheid bewegen omdat hij niet aan de ander denkt, hij tracht slechts zichzelf te bevredigen. De waarachtigeliefde daarentegen denkt in de eerste plaats aan het geluk van de ander en is gebaseerd op het offer: het opofferen van tijd, krachten en geld om de ander te helpen, om hem te laten openbloeien en al zijn mogelijkheden te ontwikkelen. De spiritualiteit begint juist waar de liefde de seksualiteit beheerst, wanneer de mens bekwaam wordt om iets van zichzelf af te staan voor het welzijn van de ander. Zolang men niet in staat is zich wat dan ook te ontzeggen, is er geen sprake van liefde. Wanneer een man zich op een meisje werpt, denkt hij dan aan het kwaad dat hij haar zou kunnen berokkenen? Nee, hij is zelfs in staat haar te doden om zijn driften te bevredigen. Ja, dat is de seksualiteit, een louter dierlijke natuurdrijf.

U zult zeggen: 'Het spreekt vanzelf dat daarin niets goddelijks aanwezig is.' Toch wel, de seksualiteit heeft een goddelijke oorsprong, maar zolang de mens zich niet kan beheersen, zijn haar uitingen natuurlijk allesbehalve goddelijk. Het is goed dat de seksualiteit zorg draagt voor de voortplanting van de menselijke soort, maar als men haar uitsluitend op het genot richt, is het een janboel. Tegenwoordig heeft men op dat gebied

ongelooflijke dingen uitgevonden. Uiteraard is er de pil, maar men verkoopt ook tal van producten en voorwerpen die ik zelfs niet wil noemen. Dat heeft niets meer te maken met de voortplanting van het geslacht, maar uitsluitend met het genot. Ik ga niet discussiëren over de vraag, of deze dingen al dan niet moeten bestaan. Volgens de huidige toestand van de mensheid hebben zelfs moralisten en religieuzen het noodzakelijk en onvermijdelijk gevonden dat zij bestaan.